

РЕШЕНИЕ

№ 1112

гр. ***, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Биляна В. Видолова

при участието на секретаря ГАЛЯ Р. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от Биляна В. Видолова Гражданско дело № 20214430102766 по описа за 2021 година

въз основа на данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Иск с правно основание чл.422 вр.чл.415, ал.1 от ГПК.

Производството по делото е образувано по искова молба от ***, против *** в качеството на *** на ***; *** в качеството на *** на ***; *** в качеството на *** на ***; ***, в качеството на *** на ***; *** в качеството на *** на ***; С. Т. Д., в качеството на *** на ***; Д. П. Д. и ***, всичките като *** на *** за признаване за установено по отношение на ответниците, че дължат на ищеца сумата от 1236.00лв. - главница, мораторна лихва от 28.79лв., ведно със законната лихва от 27.04.2017 г. до окончателното изплащане на сумата. Твърди се, че ответниците са *** на ***, ***, като на *** е предоставена на 29.09.2014 г. целева помощ за хора с увреждания по чл.44, ал.2 от Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ - отм.) за помощни средства/медицински приспособления и съоръжения, а именно - говорен апарат на стойност 1236 лв. За отпускането на посочената сума е била издадена *** като в 30-дневния срок от датата на получаване на помощта за реализиране и отчитане на целевата помощ ***т не е представил в *** разходооправдателни документи - оригинална фактура, касов бон и приемо-

предавателен протокол, с които да удостовери изразходването на отпуснатата му целева помощ по предназначение - за закупуването и получаването на говорен апарат. Сочи се, че съобразно чл. 436 ППЗИХУ (отм.), лицата, неизползвали целевата помощ по предназначение, възстановяват пълния размер на помощта. Твърди се, че на *** е изпратена покана за доброволно изпълнение от *** която се счита за връчена по реда на чл. 61, ал. 3 АПК, а същият е *** Твърди се, че с издадена *** на основание чл.43а ал.6 от ППЗИХУ/отм./ е разпоредено възстановяване на сумата от ***те на *** - ***, ***, *** и Д. П. Д. – всеки по ¼ ид.ч. от сумата, но тъй като сумата не е възстановена, е подадено заявление по чл.417 от ГПК, като е издадена и заповед за изпълнение и изпълнителен лист, и е образувано изп.дело ***. Сочи се, че длъжникът *** е починал на *** и негови *** са ответниците *** - ***, *** - ***, *** – ***, и **** – син. Сочи се, че длъжникът *** е починал на 27.03.2018 г., и негови *** са ответниците *** - *** и С. Т. Д. – ***. Твърди се, че Заповедта, издадена по *** е връчена на длъжниците по реда на чл.47, ал. 5 от ГПК. В заключение се моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответниците дължат на *** посочените в Заповед за изпълнение *** суми, претендират се и разноски.

С определение *** производството по делото по отношение на отв. ***, ***, ***, ***, ***, С. Т. Д. и Д. П. Д., е прекратено, делото е продължило само срещу ответника ***.

Ответникът ***, чрез назначения си ***, твърди, че исковете са допустими, но неоснователни. Заявено е, че от *** не е ясно какви суми е следвало да бъдат възстановени от ***те, не е доказано, че тази заповед е влязла в сила и подлежи на изпълнение. Направено е възражение, че правото на социална помощ е лично и ненаследимо, поради което задължението за връщане на недобросъвестно получена помощ не преминава в патримониума на ***те. Прави се и възражение за настъпила кратка тригодишна погасителна давност на вземането. Твърди също, че исквата молба следва да съдържа идентичност на основаниято, заявено в заповедното производство, оспорва се като недоказан размера на сумите и основаниято.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства намери за установено следното: Със Заповед за изпълнение ***, съдът е разпоредил отв.***, като *** на *** да заплати на *** сумата от

309.00 лева главница, 4.47 лева лихва за забава за периода
* * *

ведно със законната лихва върху главницата, считано от *** до изплащане на вземането, както и направените разноски за държавна такса в размер на 6.33 лева. Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47 ал. 5 от ГПК и съдът е указал на заявителя да подаде в едномесечен срок установителен иск за дължимостта на посочената в заповедта сума. Такъв е подаден в срок, което сочи допустимост на исковото производство по чл. 415 от ГПК.

Представените по делото доказателства установяват, че със Заявление – декларация от *** *** е поискал отпускане на целева помощ за покупка и ремонт на помощни средства – говорен апарат. Представил е пред ищеца медицински протокол на *** от *** със заключение, че се нуждае от говорен апарат, като въз основа на тези доказателства *** е издала ***, с която на основание чл.44, ал.2 от ЗИХУ е отпуснала 1236 лв. за говорен апарат. На *** *** е отправил покана за доброволно изпълнение до ***, в която е посочено, че той е бил длъжен в 30-дневен срок от получаване на помощта да представи в *** разходооправдателни документи, които да удостоверят, че целевата помощ е използвана по предназначение. Посочено е, че този срок е изтекъл на 28.10.2014г., и поради неспазване на задълженията, канят лицето в 7-дневен срок да възстанови неусвоената целева помощ в размер на 1236.00 лв. Поканата е връчена на *** чрез залепяне на уведомление на основание чл.61, ал.3 от АПК, като от приложената разписка е видно, че уведомлението е било залепено на информационното табло в приемната на *** от *** От представения препис-извлечение от акт за смърт на *** е видно, че *** е ***, и видно от удостоверение за *** от *** е оставил *** ***, като ответникът *** е ***. Със *** *** е наредила ***та *** - ***, ***, *** и Д.П. Д., да възстановят по ¼ част от сумата 1236.00 лв. по подадената молба-декларация за отпускане на целева помощ. Изрично в Заповедта е посочено, че ответникът *** следва да възстанови сума в размер на 309.00 лв. – главница, и законна лихва в размер на 4.47 лв., считано от 19.04.2016 г. до *** Заповедта е изпратена до ответника *** с писмо с обратна разписка /лист 102 от делото/, като пратката е била върната с посочване, че получателят е непознат на посочения адрес. Поради неоткриването на адреса, е изготвено уведомление до ответника, с което същият е уведомен, че до *** вкл., следва да се яви в

офиса на *** за получаване на заповедта от *** Уведомлението е залепено на информационното табло на *** на *** и свалено от таблото на ***, като по този начин е осъществено връчването по чл.61, ал.3 от АПК. Както беше посочено по-горе, заявлението за издаване на заповед за изпълнение, което се счита за дата на подаване на исковата молба в настоящия процес, е подадено на ***

При така събраните доказателства съдът прави следните изводи: по делото е представен документ по чл.417, т.1 от ГПК, а именно - акт на административен орган, по който допускането на изпълнението е възложено на гражданските съдилища. Актът е издаден от компетентен орган в рамките на неговите правомощия и при служебната проверка по реда на чл.17, ал.2 от ГПК се установява, че същият е валиден и е влязъл в сила, т.е. въпросите относно неговата правилност не могат да бъдат разглеждани в настоящето производство. С представянето на този акт, както и цялата преписка по неговото издаване, съдът намира, че ищецът е доказал при условията на пълно и главно доказване вземането си по основание и размер. Възражението, че от заповедта не става ясно какъв точно размер на вземане е изискуем, е неоснователно - въпреки, че веднъж е посочено, че следва да се възстанови $\frac{1}{4}$ от 309.00лв. от всеки от адресатите на заповедта, а на друго място – $\frac{1}{4}$ от 1326лв., то изрично и недвусмислено в Заповед № *** от *** е посочено, без дробна част, какъв размер на главница дължи ответника и какъв точно размер на лихва дължи той. Възражението, че Заповед № *** не е влязла в сила по отношение на ответника, е неоснователно – след неоткриването му за връчване, и връщане на Заповедта, ищецът е връчил административния акт на длъжника по реда на чл. 61 ал. 3 от АПК /понастоящем отменен, но в действалата към 2016г. редакция на кодекса - ДВ, бр. 27 от 2014г./: „Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин“. От приложените доказателства за изготвяне на уведомление да длъжника и неговото поставяне за 10 дневен срок на информационното табло на *** ***, съдът намира, че Заповедта е връчена на ответника на *** съответно – влязла в сила по отношение на него след изтичане на 14 дневен срок – на *** Възражението, че съгл. чл. 14, ал. 2 от ЗСП, правото на социална помощ е лично и ненаследимо, поради което задължението за връщане на

недобросъвестно получена помощ не преминава в патримониума на ***те, също се явява неоснователно. В случая ***те не получават правото да получат социалната помощ на своя *** в наследствената маса са получили задължението да я върнат, след като той вече приживе я е получил, но се е установило впоследствие, че получаването е недобросъвестно и е възникнало задължение за връщане. Възражението за изтекла погасителна давност за вземането е неоснователно – както съдът вече е посочил, Заповед № *** е влязла ***, от който момент вземането е станало изискуемо, а заявлението за издаване на заповед за изпълнение, което се счита за дата на подаване на исковата молба, съгл. чл. 422 ГПК, е подадено на *** Към тази дата не е изтекла нито тригодишна/неприложима в случая/, нито релевантната за този вид вземане 5 годишна погасителна давност. В случая, ответникът не доказва нито плащане, нито другите си правопогасителни възражения, и при това положение съдът намира, че претенцията на ищеца - както за главница, така и за лихва, се явява основателна и следва да бъде уважена изцяло.

С оглед осъществяването процесуално представителство от особения представител на отв. С. Т. Д. /по отношение на която производството по делото е прекратено като недопустимо/, и отв. ***, следва да се разпореди изплащането на внесения депозит на ***. Ответникът *** следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноските за *** в настоящето производство, заплатени от ищеца, но дължими от представляваната страна, които възлизат на 158.00лв.

Съобразно изхода на спора и съгласно задължителните указания, дадени с т.12 на ТР 4/2013 г., ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените в заповедното производство разноски в размер на 6.33 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. чл. 415 във вр.с чл. 124 от ГПК, **ЧЕ *****, ЕГН***** от *****, ***, **ДЪЛЖИ** на кредитора *** със седалище и адрес на управление: ***, по Заповед за възстановяване № *** от ***на директора на ***, следните суми: сумата **309.00лв.** – главница, **4.47лв.** - законна лихва за периода 19.04.2016г.-***, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на заявлението - ***, до окончателно

изплащане, за която сума е издадена Заповед за изпълнение ***.

ОСЪЖДА ***, ЕГН*****, от *****, ***, ДА ЗАПЛАТИ НА *** със седалище и адрес на управление: ***, разноски по ***, в размер на **6.33лв.**, както и разноски в исковото производство за *** в размер на **158.00лв.**

НА ***, ДА СЕ ИЗПЛАТИ внесения депозит в размер на 316.00 лева, за осъщественото *** на ответниците *** и С. Т. Д., по гр.д.№ 2766/2021г. по описа на ПлРС.

Решението подлежи на обжалване пред ПлОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – ***: _____